

19th November 1963]

[திரு. ந. நல்லசேனாபதி சர்க்கரை மன்றாடியார்]

எடுத்துக்கொண்டு இந்த இரண்டு வருடங்களுக்குள் நல்லதொரு மசோதாவை கொண்டு வரலாம் என்ற நம்பிக்கையுடன் தான் இப்போது இதைக் கொண்டு வந்தேன். வேறு எந்தவிதமான நிலைமையும் இப்போது இல்லை. இன்னும் இரண்டு வருடங்களுக்குள் முழு மசோதாவையும் கொண்டு வரலாம் என்ற உறுதியைத் தான் நான் இப்போது தர விரும்புகிறேன். அந்த முறையில் இந்த மசோதாவை இன்னும் இரண்டு வருடங்களுக்கு நீடித்துக் கொடுக்க வேண்டும் என்று கொண்டுவந்துருக்கும் இந்த மசோதாவை நிறைவேற்றி தரவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டு என் வார்த்தைகளை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

MR. SPEAKER: The question is—

“That the Madras Preservation of Private Forests (Amendment) Bill, 1963, be taken into consideration.”

The motion was put and carried and the Bill was taken into consideration.

Clause 2 was put and carried.

Clause 1 and the Preamble were put and carried.

THE HON. SRI N. NALLASENAPATHI SARKARAI MANRADIAR: Sir, I move—

“That the Madras Preservation of Private Forests (Amendment) Bill, 1963, be passed.”

MR. SPEAKER: The question is—

“That the Madras Preservation of Private Forests (Amendment) Bill, 1963, be passed.”

The motion was put and carried and the Bill was passed.

(2) THE MADRAS CULTIVATING TENANTS PROTECTION AND PAYMENT OF FAIR RENT (EXTENSION TO ADDED TERRITORIES) BILL, 1963 (L.A. BILL NO. 23 OF 1963).

THE HON. SRI V. RAMAIAH: Sir, I beg to move—

“That the Madras Cultivating Tenants Protection and Payment of Fair Rent (Extension to Added Territories) Bill, 1963 (L.A. Bill No. 23 of 1963) be taken into consideration.”

Under the Andhra Pradesh and Madras (Alteration of Boundaries) Act, 1959 (Central Act No. 56 of 1959) which was passed to implement the Pataskar Award, certain territories have been transferred from the State of Andhra Pradesh to the State of Madras, with effect from 1st April 1960. Those territories have been added to the Chingleput and the North Arcot districts of this State. In those territories, the Andhra Tenancy Act, 1956

**THE MADRAS CULTIVATING TENANTS PROTECTION
AND PAYMENT OF FAIR RENT (EXTENSION TO
ADDED TERRITORIES) BILL, 1963
(L.A. BILL NO. 23 OF 1963)**

[Sri V. Ramaiah] [19th November 1963]

(Andhra Act XVIII of 1953) is in force. The present Bill seeks to repeal the Andhra Act in its application to the said territories and to extend the Madras Acts, with suitable modifications to those territories.

The provisions of the Andhra Act materially differ from those of Madras Acts.

The Andhra Act prescribes a minimum period of six years for a lease between a landlord and his cultivating tenant and, after the expiry of the lease period, it is open to the landlord to resume the land from the cultivating tenant without notice. Under Madras Act XXV of 1955, no cultivating tenant can be evicted, during the continuance of the Act, except for non-payment of rent, negligence resulting in injury to the land or the crop thereon, putting the land to non-agricultural use or wilful denial of the landlord's title to the land.

Regarding fair rent, the provisions in the Andhra Act are as follows :—

1. Crops other than commercial under Government irrigation source—50 per cent of gross produce.
2. Crops other than commercial under Government irrigation source with baling—28-1/3 per cent of gross produce.
3. Crops other than commercial on all other lands including unirrigable lands—45 per cent of gross produce.
4. Commercial crops—45 per cent of gross produce.

Under Madras Act XXIV of 1956, fair rent is as follows :—

1. Wet land—40 per cent of normal gross produce.
2. Wet land supplemented by lift of water by tenant—35 per cent of normal gross produce.
3. Other lands—33-1/3 per cent of normal gross produce.

Sugarcane, plantain, betelvine and other crops which do not give yield for two years or more are excluded from the purview of this Act.

With a view to achieve uniformity in the tenancy laws in force in this State, it is proposed to repeal the Andhra Act in the territories referred to and to extend the Madras Acts to those territories.

The alteration in the various dates occurring in the Bill are only consequential.

Sir, I request the House to accept the motion.

19th November 1963]

SRI S. MADHAVAN : On a point of order. The Hon. Minister has come forward with one bill to amend two Acts, one Act relating to the year 1955 and other relating to the year 1956. These are two separate Acts but now one bill is brought forward to amend those two Acts. Is it in order?

MR. SPEAKER : Why does the hon. Member say that it is out of order?

SRI S. MADHAVAN : Because as a Member of this House I find it difficult to give amendments to two Acts because the Cultivating Tenants' Protection Act deals with one subject and the other Act with a different subject.

MR. SPEAKER : But they deal with allied subjects.

SRI S. MADHAVAN : Tenants are protected under the Tenants Protection Act.

MR. SPEAKER : But they are given certain facilities under the other Act also. I don't think the point of order will stand.

SRI M. KALYANASUNDARAM : Sir, I move the following amendment :—

“ That the Madras Cultivating Tenants' Protection and Payment of Fair Rent (Extension to Added Territories) Bill, 1963 (L.A. Bill No. 23 of 1963) be referred to a Select Committee consisting of . . . Members of the Assembly.”

SRI A. K. SUBBIAH : I second the amendment, Sir.

MR. SPEAKER : The motion and the amendment are before the House for discussion.

திரு. மீ. கலியாணசுந்தரம் : இது செலெக்ட் கமிட்டிக்கு விட வேண்டிய பிரச்சனையா என்று அமைச்சர் அவர்களே கேட்கலாம். இப்போது அவர்கள் பிரச்சங்கத்தில் கொடுத்த விவரங்களெல்லாம் எனக்கு முன் கூட்டியே கிடைத்திருந்தால் செலெக்ட் கமிட்டிக்கு விடவேண்டுமென்றுகூட வற்புறுத்தியிருக்க மாட்டேன். இந்த ராஜ்யத்திலே எல்லா மாவட்டங்களிலும் ஒரே மாதிரியான சட்டம் அமலாக்கப்படவேண்டும் என்பதிலே இரண்டுவித கருத்து இருக்க முடியாது. நம்முடைய ராஜ்யத்தோடு இணைக்கப்பட்ட இந்தப் பகுதிகளில் இதே சட்டங்களை அமல் நடத்த வேண்டுமென்று விரும்புகிறார்கள். ஏற்கெனவே அங்கு அமல் நடத்தப்படுகிற சட்டத்தின் தன்மை என்ன, அதில் உள்ள சலுகைகள் என்னென்ன, அவைகள் இதை விடச் சிறந்தவையா என்பதை அறிந்துகொள்ள நான் இலாகாவை அணுகிக் கேட்டிருந்தேன், நம்முடைய சட்ட சபைக் காரியாலயம் மூலமாக அதற்குள்ள விவரங்களைக் கொடுத்தால் என்ன? அதில் என்ன ரகசியம் இருக்கிறது? இப்போது இங்கே அமைச்சர் அவர்களே

[திரு. மீ. கலியாணசுந்தரம்] [19th November 1963]

படித்தார்கள். இந்த விவரங்களை நான் கேட்டபோது கொடுத்திருக்கலாம். இதற்குமுன் இந்தச் சட்டம் இருந்ததில்லை. அங்கத்தினர்கள் வேண்டிய விவரங்களை சம்பந்தப்பட்ட இலாகாவை அணுகி இது வரையில் பெற்றுக்கொண்டு வந்திருக்கிறோம் சட்ட சபை இலாகா மூலமாக. இதுதான் முதல் தடவையாக கொடுக்க முடியாது, அல்லது கைவசம் இல்லை என்ற ஏதோ ஒரு காரணத்தினால் நான் கோரிய விவரங்களைப் பெறவும் இல்லை, அதை உபயோகப்படுத்த முடியவும் இல்லை. அதைப் பற்றிகளம் அமைச்சர் அவர்கள் விசாரிக்கவேண்டும் என்று நான் முதலில் கூறிக்கொள்கிறேன்.

இரண்டாவதாக, இந்தச் சட்டங்களை நம் ராஜ்யத்தில் அமல் நடத்தும் முறையிலே பல பலஹீனங்கள் இருக்கின்றன. இந்தச் சட்டங்களின் மூலம் பலன் அடைவதைக் காட்டிலும் அதிகமாக சாகுபடி செய்யும் விவசாயிகள் உபத்திரவம் பெறுகிறார்கள். இதற்கு முக்கிய காரணம் சட்டத்தில் இருக்கக்கூடிய குறைபாடுகள் என்பதை நான் பல முறை இந்தச் சபையில் சுட்டிக் காட்டியிருக்கிறேன். உயர் நீதி மன்றத்திற்கும் போன் வழக்குகளில் பெரும்பாலானவை விவசாயிகளுக்கு பாதுகாப்பு முடிந்திருக்கின்றன. எங்கு விவசாயிகள் ஸ்தாபனம் பலமாக இருந்து கட்டுப்பாடாக இருக்கிறதோ, அந்தக் கட்டுப்பாட்டின் மூலம் சலுகை அனுபவிக்கிறார்களோ அங்குதான் அவர்களுக்கு சாதகமாக இருக்கிறது. பெரும்பாலான பகுதிகளில் வழக்குகளில் ஈடுபடுத்தி, நீதி மன்றங்களுக்குக் கொண்டுபோய், தாசில்தார் ஆபீசி விருந்து ஹைக்கோர்ட் வரையில் இழுக்க அடித்து, சட்டத்தின் பலன் விவசாயிகளுக்குக் கிடைக்க முடியாமல் செய்கிறார்கள். இதில் முக்கியமான பலஹீனம், சிவில் கோர்ட்டுக்குப் போனால், முன்சீப் கோர்ட்டுக்குப் போனால், குத்தகை விவசாயி அல்ல என்று திருபிக்க வேண்டிய பொறுப்பு விவசாயிக்கு ஏற்பட்டு விடுகிறது. சட்டத்தில் இருக்கக்கூடிய பலஹீனம் இது. குத்தகை விவசாயி என்று வாக்குமூலம் கொடுத்தால் விசாரணைக்கு எடுத்துக்கொள்ளக் கூடாது என்று இருக்குமானால் இந்த சங்கடம் ஏற்படாது. அந்தத் திருத்தம் அவசியம் என்று பல முறை சுட்டிக் காட்டியிருக்கிறேன். அந்தத் திருத்தம் நியாயம் என்பதை ஏற்றுக் கொண்டு கைவர்-மாட்டுவார அவசரச் சட்டம் பிரேரேபித்த காலத்தில், இதே மாதிரி திருத்தம் சேர்க்கப்பட்டிருந்தது. என்ன காரணமோ தெரியவில்லை, விவசாயிகளுக்கு பாதுகாப்பு கொடுக்கக்கூடாது என்றோ என்னமோ, பிறகு இந்தப் பாதுகாப்பு இல்லை. நியாய வாரச் சட்டம் ஆகட்டும், நில வெளியேற்றத்தி விருந்து பாதுகாப்புக் கொடுக்கும் சட்டமாகட்டும், அதன் பலன் கிடைப்பது துர்லபமாக ஆகி விடுகிறது. இதைப் பற்றி நான் முன்பே எடுத்துக் காட்டியிருக்கிறேன். குத்தகை சாகுபடியாளரை, கூலிக்கு வேலை செய்ததாக முச்சலிக்கா பெற்றுக் கொண்டு, அதை முன்சீப் கோர்ட்டில் சிவில் வியாஜ்யத்தில் தாக்கல் செய்து வெளியேற்றியிருக்கிறார்கள். உயர் நீதி மன்றத்திற்கும்

19th November 1963] [திரு. மீ. கலியாணசுந்தரம்]

போய் விவசாயிகளுக்கு விரோதமாகப் போயிருக்கிறது என்ற சம்பவங்களை சபையின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வந்திருக்கிறேன். இதே அமைச்சர் முன்பு வாக்களித்தார்கள். இரண்டு சட்டங்களையும் ஒன்றாக இணைத்து என்னென்ன திருத்தங்கள் வேண்டும் என்று பார்த்து அப்போது கொண்டுவரலாம் என்கிற ஆலோசனை அரசாங்கத்தின் கவனத்தில் இருந்து வருகிறது என்று வாக்குறுதி அளித்தார்கள். அந்த விதத்தில் இரண்டு சட்டங்களையும் திருத்தி அவைகளை சாசுவதமாக சட்டப் புத்தகத்தில் ஏற்ற நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

நில வெளியேற்றத்தைத் தடுக்கும் சட்டம் இரண்டு வருஷங்களுக்குத்தான் இருக்கப் போகின்றது. அதன் பிறகு சங்கடம் வரும். இந்த இரண்டு வருஷத்தை பயன்படுத்திக்கொண்டு நிரந்தரச் சட்டத்தை நம் சட்டப் புத்தகத்தில் இடம் பெறச் செய்ய வேண்டுமென்று வற்புறுத்தி பலஹீனங்களைப் போக்க நிர்வாக அதிகாரத்தைப் பயன்படுத்தியாவது நடவடிக்கை எடுக்கலாம் என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். இரண்டு சட்டங்களிலும் அதிகாரத்தை ஆர்.டி.ஓ.-வுக்கும் தாசில்தாருக்கும் கொடுத்ததன் நோக்கம் என்ன?

MR. SPEAKER: The hon. Member is telling about loopholes in the main Act.

திரு. மீ. கலியாணசுந்தரம்: இதே லூப்ஹோல்ஸ் அங்கும் இருக்குமல்லவா? அங்கும் இந்தச் சங்கடங்கள் இருக்கக் கூடாது என்றுதான் நான் இதைச் சொல்லுகிறேன்.

MR. SPEAKER: The hon. Member can bring a concrete proposal to amend the main Act.

கனம் திரு. வெ. ராமைய்யா: இந்த ஆக்ட்டை நீடிப்பதாக இருந்தால் அதையெல்லாம் கவனிக்கலாம். எக்ஸிஸ்டிங் ஆக்ட்டை அந்த டெர்ரிடார்ஸுக்கு எக்ஸ்டென்ட் பண்ணுகிறோம். செலெக்ட் கமிட்டி வேண்டுமென்று கூறியிருக்கிறார்கள். இதை எப்படி பரிசீலனை செய்ய முடியும் என்று தெரியவில்லை.

திரு. மீ. கலியாணசுந்தரம்: இந்தத் திருத்தங்களையெல்லாம் சொல்லிக்கொள்ளுவதற்குத்தான் நான் இப்பொழுது பேசுகிறேன். இந்த சட்டத்தை அப்படியே இந்தப் பகுதிகளுக்கு விஸ்தரித்தால் விவசாயிகளுக்கு பாதகம் ஏற்படும். விவசாயிகளுக்கு என்ன நன்மைகள் ஏற்படவேண்டுமென்று அமைச்சர் அவர்கள் விரும்பினார்களோ

MR. SPEAKER: As I have said before, the hon. Member can bring a concrete proposal to amend the main Act.

SRI M. KALYANASUNDARAM: I am only making a suggestion.

THE MADRAS CULTIVATING TENANTS PROTECTION
AND PAYMENT OF FAIR RENT (EXTENSION TO
ADDED TERRITORIES) BILL, 1963
(L.A. BILL NO. 23 OF 1963)

[19th November 1963]

Mr. SPEAKER : The object of the Bill is restricted to simply extending the Act to the Added Territories.

திரு. மீ. கலியாணசுந்தரம் : மசோதாவை விஸ்தரிக்கவேண்டுமென்பதை நான் ஆதரிக்கிறேன். ஆனால், இந்தத் திருத்தங்கள் அவசியம்.

Mr. SPEAKER : That must be brought in the form of an amending Bill.

திரு. மீ. கலியாணசுந்தரம் : இந்த சந்தர்ப்பத்தை பயன்படுத்திக்கொண்டு இந்த யோசனைகளைச் சொல்லிக்கொள்ள விரும்பினேன். யோசனைகளைச் சொல்லி முடித்தாகிவிட்டது. இனிமேல் நான் நிறுத்திக் கொள்கிறேன். இதுவரைக்கும் நீங்கள் பொறுத்திருந்ததற்கு நன்றி.

SRI A. P. DHARMALINGAM rose.

Mr. SPEAKER : Is the hon. Member going to speak now or when his amendment is taken up?

* திரு. அ. பெ. தர்மலிங்கம் : நான் இப்பொழுதே பேசுகிறேன். சட்டமன்றத் தலைவர் அவர்களே, கனம் அமைச்சர் அவர்கள் இரண்டு ஆண்டு காலத்திற்கு இந்த சட்டத்தை நீடிக்க வேண்டுமென்று

கனம் திரு. வெ. ராமைய்யா : அப்படியில்லை.

கனம் சபாநாயகர் : இந்தச் சட்டம் நம் இராஜ்யத்தோடு புகுதாக சேர்ந்திருக்கிற பகுதிகளுக்கு விஸ்தரிக்கப்படுகிறது.

திரு. அ. பெ. தர்மலிங்கம் : நமக்கு ஏற்பட்டிருக்கிற சங்கடங்கள் அவர்களுக்கு ஏற்படாமல் இருக்கட்டும் என்பதற்காகச் சொல்லுகிறேன். இந்த சட்டங்கள் விவசாயிகளின் நன்மைக்காக ஏற்படுத்தப்பட்டிருந்தாலும், அனபலத்தில் பார்த்தால் விவசாயிகளுக்கு பலன் நிச்சயம் கிடைக்கவில்லை என்று சொல்லவேண்டிய நிலைமையில் தான் இருக்கிறோம். இதை அடுத்து விவசாயிகள் வழக்கு மன்றங்களுக்கு செல்லக்கூடிய அவசியம் ஏற்பட்டிருக்கிறது. விவசாயிகள் இப்படி வமக்கு மன்றங்களில் ஏறி நிறங்கும் நிலைமை இருக்கக்கூடாது என்பதற்காகத்தான் என்னுடைய கருத்துக்களை இங்கே சொல்ல நான் முன் வந்திருக்கிறேன்.

Mr. SPEAKER : That is why I suggested to the hon. Member Sri M. Kalyanasundaram that he should bring in an amending Bill. The hon. Member must bring concrete proposals which would enable the tenants to get all facilities.

கனம் திரு. வெ. ராமைய்யா : அப்படிச் சொல்லக்கூடிய கருத்துக்களைச் சொல்லுவதற்கு இந்த மசோதாவின் விவரக்கடன் போது சந்தர்ப்பம் இல்லை. இப்பொழுது நம்முடன் சேர்ந்திருக்கிற ஒரு பகுதியில் ஆந்திர ஆக்ட் அமுலில் இருக்கிறது. ஆந்திர

19th November 1963] [திரு. வெ. ராமைய்யா]

ஆக்கை விட நம்முடைய ஆக்ட் நல்லது என்பது நான் கொடுத்த விவரங்களிலிருந்து தெரியவரும். ஆந்திரா ஆக்ட்டினால் கிடைக்கக்கூடிய நன்மையைவிட, 'அபட் டெரிடரிஸுக்கு' இந்த மசோதாவினால் அதிகமான நன்மை கிடைக்கும். ஆகவே, இதைப்பற்றி குறை சொல்லுவதற்கு என்ன இருக்கிறது?

கனம் சபாநாயகர் : இந்த சட்டத்தை எக்ஸ்டென்டு செய்வதற்குத்தான் இப்பொழுது பில் வந்திருக்கிறது. திருத்துவதற்கு இப்பொழுது பில் கொண்டு வரப்படவில்லை. சட்டத்தை திருத்துவது என்றால் அதற்கு வேறு மசோதா கொண்டுவரப்படவேண்டும். அம்மாதிரி திருத்தங்கள் வேண்டுமென்றால் அதற்கான மசோதாவை கனம் அங்கத்தினர் கொண்டுவரவேண்டும், அல்லது மற்றவர்கள் யாராவது கொண்டு வரவேண்டும்.

திரு. அ. பெ. தர்மலிங்கம் : என்னுடைய அமெண்டுமெண்டு விவாதக்கிற்கு எடுத்துக்கொள்ளப்படும்பொழுது நான் பேசிக் கொள்கிறேன்.

திரு. கோ. சி. மணி : இப்பொழுது இந்தச் சட்டத்தை ஆந்திரப் பிரதேசத்திலிருந்து நம் பகுதிக்கு வந்து சேர்ந்திருக்கக்கூடிய சில பகுதிகளுக்கு விஸ்தரிக்கவேண்டும் என்று அமைச்சர் அவர்கள் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். இந்த சட்டத்தில் இருக்கிற சில இடம் பாடுகளைப்பற்றிக் குறிப்பிட விரும்புகிறேன்.

கனம் சபாநாயகர் : இப்பொழுது சபை மூன்று இருக்கிற மசோதா வேறு. இந்த சட்டத்தைத் திருத்துவதற்கு இப்பொழுது மசோதா கொண்டுவரப்படவில்லை. இப்பொழுது இந்த சட்டத்தை சில பகுதிகளுக்கு விஸ்தரிப்பதற்காக இந்த மசோதா கொண்டுவரப்பட்டிருக்கிறது. இதை கனம் அங்கத்தினர் அவர்கள் ஒத்துக்கொள்கிறாரா, இல்லையா?

திரு. கோ. சி. மணி : இந்த சட்டத்தை விஸ்தரிப்பதை ஒத்துக் கொள்கிறேன்.

கனம் சபாநாயகர் : அவ்வளவு தான். அதற்கு மேலே ஓரி ரண்டு வார்த்தைகள் வேண்டுமென்றால் சொல்லலாம்.

திரு. கோ. சி. மணி : இந்தச் சட்டம் விஸ்தரிக்கப்படுவதை அகரித்து, எப்படியாவது இதிலுள்ள கறைசீன நீக்கி, விஸ்தரிக்கப்பட்ட பகுதிகளுக்கு நல்லது செய்யவேண்டுமென்று அமைச்சர் அவர்களை வேண்டிக்கொள்கிறேன்.

* திரு. செ. மாதவன் : கனம் கலைவர் அவர்களே, கனம் அமைச்சர் அவர்கள் இந்த விவாதத்தினுடைய கருத்து மிகக் குறுகிய அளவிலே இருக்கவேண்டுமென்று கூறியிருக்கிறார்கள். எனக்கு மூன்றிலே பேசிய கலைவர்கள் எடுத்துக் கூறியதுபோல ஏரண்டு சட்டங்களையும் ஒன்றாகக் கொண்டுவந்திருக்கக்கூடிய காரணத்தினாலே, மூன்றாவது கிளாஸிற்கு கொண்டுவந்திருக்கக்கூடிய திருத்

[திரு. செ. மாதவன்] [19th November 1963]

தத்திலே, 'டெனண்ட்' என்ற வார்த்தையின் டெபினிஷனுக்கு 'ஏன்' என்ற திருத்தம் கொண்டுவந்திருக்கிறார்கள். 'டெனண்டு' என்ற வார்த்தைக்கு அது திருத்தமாக அமைந்திருப்பதினாலே, அந்தத் திருத்தத்திற்கு ஒரு திருத்தம் கொடுக்க வங்களுக்கு உரிமை உண்டு என்ற முறையில், நானும் அதைப்பற்றி பேச விரும்புகிறேன். 'டெனண்டு' என்ற வார்த்தைக்கு 'ஸப் லெஸ்' என்றும் பொருள் கொள்ளவேண்டும்....

MR. SPEAKER : This point can be taken up when the clause is discussed.

SRI S. MADHAVAN : I have not given any amendment.

MR. SPEAKER : The hon. Member Sri Dharmalingam has given an amendment to that clause. I will give an opportunity to the hon. Member to speak after that amendment is moved.

கனம் திரு. வெ. ராமைய்யா : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த மசோதா செலக்ட் கமிட்டிக்குப் போகவேண்டிய அவசியமில்லை என்பதை கனம் அங்கத்தினர் திரு. மீ. கலியாணசுந்தரம் அவர்களே சொல்லிவிட்டார்கள். அவர்கள் சில விவரங்களைக் கோரியிருக்கிறார்கள். அவை அவருக்குக் கிடைக்கவில்லை. அதற்குக் காரணம் என்னவென்று நான் தெரிந்துகொண்டு அவர்களுக்குச் சொல்லுவதற்குத் தயாராக இருக்கிறேன். இந்த விவரங்களையெல்லாம் அவர்களுக்கு முன்கூட்டியே சொல்லியிருக்கும் பட்சத்தில், இப்பொழுது நடந்திருக்கும் விவாதமே நடந்திருக்காது என்று தான் நான் நினைக்கிறேன். முன்பு இயற்றப்பட்ட ஒரு சட்டத்தைப்பற்றி இப்பொழுது ஒரு சர்ச்சையை, விவாதத்தைக் கிளப்பியிருக்கிறார்கள். இப்பொழுது இருக்கக்கூடிய ஆட்டினால் போதிய பலன் கிடைக்கவில்லை என்று கருத்துப்பட பல அங்கத்தினர்கள் பேசினார்கள். இப்பொழுது இருக்கக்கூடிய சட்டத்தை புதியதாக நம்மோடு சேர்த்திருக்கக்கூடிய ஒரு சிறு பகுதிக்கு விஸ்தரிக்கிறோம். அப்படி விஸ்தரிக்கும்போது, அங்கு இப்பொழுது நடைமுறையில் இருக்கக்கூடிய அந்திரா ஆக்ட் ரிபீல் செய்ய இருக்கிறோம். இரண்டு சட்டங்களையும் பார்க்கும் பொழுது, இப்பொழுது அந்தப் பகுதியில் நடைமுறையில் இருக்கக்கூடிய சட்டத்தைவிட, இப்பொழுது நாம் விஸ்தரிக்கும் சட்டம் விவசாயிகளுக்கு நன்மை செய்வதாக இருக்கும் என்பதை நான் கொடுத்த விவரங்களிலிருந்து கனம் அங்கத்தினர்கள் தெரிந்து கொண்டிருப்பார்கள். நம்மோடு இணைந்த பகுதிகளுக்கு ஒரு நல்ல சட்டத்தை விஸ்தரிக்க எந்தவிதமான ஆட்சேபணையும் இருக்காது என்பது தான் என்னுடைய கருத்து. ஆகையால், இந்த மசோதாவை எந்தவிதமான திருக்கமும் இல்லாமல் எற்றுக் கொள்ளவேண்டும் என்று நான் மீண்டும் வற்புறுத்திக் கூறிக்கொள்கிறேன்.

The amendment was by leave withdrawn.

19th November 1963]

MR. SPEAKER : The question is—

“That the Madras Cultivating Tenants’ Protection and Payment of Fair Rent (Extension to Added Territories) Bill, 1963 (L.A. Bill No. 23 of 1963), be taken into consideration.”

The motion was put and carried and the Bill was taken into consideration.

Clause 2 was put and carried.

Clause 3.

MR. SPEAKER : The question is—

“That clause 3 do stand part of the Bill.”

SRI A. P. DHARMALINGAM : Sir, I move the following amendment :—

“For the existing sub-clause (i) in clause (3), substitute the following and make the consequential changes :—

(a) ‘added territories’ means the territories specified in the Second Schedule to the Andhra Pradesh and Madras (Alteration of Boundaries) Act, 1959 (Central Act 56 of 1959).

(aa) ‘cultivating tenant’ in relation to any land means a person who carries on personal cultivation on such land, under a tenancy agreement, express or implied, and includes—

(i) any sub-lessee under the lessee of the tenancy agreement;

(ii) any such person who continues in possession of the land after the determination of the tenancy agreement; and

(iii) the heirs of such person, but does not include a mere intermediary or his heirs.”

SRI S. MURUGAIYAN : Sir, I second the amendment.

* திரு. அ. பெ. தர்மலிங்கம் : சட்ட மன்றத் தலைவர் அவர்களே, நான் இந்தத் திருத்தம் கொடுத்ததற்குக் காரணம் என்னவென்றால், இப்பொழுது இயற்றப்பட்டிருக்கிற சட்டங்களினால் விவசாயிகள் மிகவும் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். எனவே, இந்தத் திருத்தம் மிக மிக அவசியம் என்பதை வலியுறுத்தி சில வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

என்னுடைய திருத்தத்தில், உளுக்குத்தகைதாரர்கள் எல்லோரையும் குத்தகைதாரர்களாக ஏற்றுக்கொள்ளவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டிருக்கிறேன். இப்பொழுது கொண்டுவரப்பட்டுள்ள குத்தகைச் சட்டங்கள் மூலம்—நியாய வரரச் சட்டமாக இருந்தாலும் சரி, அதற்கு முன்னால் கொண்டுவரப்பட்ட தஞ்சை பண்ணையார் பாதுகாப்புச் சட்டமாக இருந்தாலும் சரி—விவசாயிகள் சரியான பலனை அடைய முடியவில்லை என்பதைத்தான்

[திரு. அ. பெ. தர்மலிங்கம்] [19th November 1963]

எடுத்துக் காட்ட விரும்புகிறேன். தஞ்சைப் பண்ணையாள் பாதுகாப்புச் சட்டம் ஒரு குறிப்பிட்ட மாவட்டத்திற்காக இருந்தபோதிலும்கூட, அது அண்டை மாவட்டத்திற்கும் விலாதிக்கப்பட்டது. 60 : 40 என்ற விகிதாசாரத்தில் இருந்தது. அதன்படி 60 பங்கு நிலச்சுவான்தாருக்கும், 40 பங்கு விவசாயிக்கும் என்றிருந்தது. 1955-ல் அதை மாற்றி, 60:40 என்ற நியாய வாரிசு சட்டத்தை இந்த சர்க்கார் அவசரம் அவசரமாகக் கொண்டு வந்தார்கள். விவசாயிக்கு 60 பங்கும் மிராசதாரருக்கு 40 பங்கும் என்ற திருத்தத்தைக் கொண்டு வந்தார்கள். 60:40 சட்டம் வேண்டாமென்று கூறவில்லை. ஆனால் நடைமுறையில் பார்த்தால் ஒருபொழுதும் விவசாயி 60 பங்கு பெற முடியவில்லை. நிலச்சுவான்தார்களுக்கு 60 பங்கும், விவசாயிகளுக்கு 40 பங்கும் இருந்ததால்தான், கண்டு முதலான நெல்லில் அறுவடைக் கூலி, சுதந்திரக் கூலி எல்லாவற்றையும் கொடுத்துவிட்டு, மீதி இருப்பதை 60 : 40 என்ற விகிதாசாரத்தில் பிரித்துக் கொள்ளும் நிலைமை இருந்தது. இப்பொழுது கொண்டு வரப்பட்டுள்ள நியாய வாரிசு சட்டத்தில் 60 பங்கு விவசாயிக்கு, 40 பங்கு நிலச்சுவான்தாருக்கு என்று சொன்னாலும்கூட, கண்டு முதலில் 60 பங்கை விவசாயி எடுத்துக் கொண்டு, மீதி 40 பங்கை நிலச்சுவான்தாருக்கு கொடுத்து விடுகிறான். அவன் எடுத்துக் கொண்ட 60 பங்கில் இருந்துதான் அறுவடைக்கூலி, சுதந்திரக் கூலி எல்லாவற்றையும் கொடுக்கவேண்டிய நிலைமை இருக்கிறது. ஆகவே 60 பங்கும் நேரடியாக விவசாயிகளுக்குப் போய்ச் சேருவது இல்லை. முன்பு இந்தச் சட்டங்கள் எல்லாம் இல்லாத காலத்தில் குத்தகை நெல்லு அளந்துவிட்டு, காணிக்கட்டு என்ற அடிப்படையில் ஒரு காணிக்கு 4 அல்லது 5 வைக்கோல் கட்டை நிலச்சுவான்தாருக்கு கொடுத்துவிட்டு பாக்கி வைக்கோல் பூராவையும் விவசாயிகளே எடுத்துக்கொள்ளக்கூடிய நிலைமை இருந்தது. உருந்து, பயிறு இவைகள் சாகுபடி செய்தால் ஒரு காணிக்கு குறுணி, முக்குறுணி என்ற அளவிலே கொடுத்துவிட்டு, விளைகின்ற பயிரை விவசாயிகளே எடுத்துக்கொள்ளக்கூடிய நிலைமை இருந்தது. ஆனால் இப்போது அதிலேயும் பங்கு கொடுக்க வேண்டியிருக்கிறது. இவற்றையெல்லாம் கணக்கில் எடுத்துக் கொண்டால், இப்பொழுது நியாயவாரிசு சட்டம் இருந்தபோதிலும்கூட, விவசாயிகளுக்கு 60 பங்கு கிடைக்கவில்லையென்பது நன்கு புலப்படும்.

அடுத்தபடியாக, விவசாயிகளை நிலத்திலிருந்து வெளியேற்றக் கூடாது என்ற சட்டம் இருந்தபோதிலும் பல இடங்களிலே விவசாயிகள் நிலத்திலிருந்து வெளியேற்றப்பட்டிருக்கிறார்கள். காரணம் என்னவென்றால் அந்த விவசாயி உயர்நீதி மன்றம் வரையிலும் போய், அவன் தான் விவசாயம் செய்ததாக நிரூபிக்க முடியாத ஒரு நிலைமை இருக்கிறது. எந்த விவசாயியை எடுத்துக் கொண்டாலும் அவன் மேல் கோர்ட்டுகளுக்கு போக முடியாத நிலைமையில்தான் இருக்கிறான். நிலச்சுவான்தார்தான், சம்பந்தப்பட்ட ஒரு விவசாயி நிலத்தை உழவில்லையென்று நிரூபிக்கும்

19th November 1963] [திரு. அ. பெ. தர்மலிங்கம்]

வகையில் சட்டம் இருக்கவேண்டுமே தவிர, விவசாயி அதை நிரூபிக்கவேண்டும் என்று சொன்னால் அவனால் அவ்வாறு நிரூபிக்க முடியாது. ஆகவே ஏதோ ரூ. 400 அல்லது 500 என்று வாங்கிக் கொண்டு மேலே வழக்காட முடியாத நிலையில் இருப்பதனால், அப்படியே விட்டு விடுகிறான். நான் இதைப்பற்றி முன்பே இந்தச் சபையில் குறிப்பிட்டிருக்கிறேன். விவசாயிகளுக்கு உயர்நீதி மன்றம் வரையிலும்போய் வழக்காடுவதற்கு அரசாங்கமே வக்கீல் களை நியமித்துக் கொடுத்தால் நலமாக இருக்குமென்று சுட்டிக் காட்டியிருக்கிறேன்.

விவசாயிகள் நலனுக்காகப் போடப்படும் சட்டங்கள் அவர்களுக்குப் பயன்படவில்லை என்பதற்குக் காரணம் இப்பொழுது பப்ளிக் டிரஸ்ட் சட்டம் கொண்டுவரப் பட்டபோதிலும், அதிலே உள்குத்தகைதாரர்கள் எல்லாம் கல்டிவேடிங் டெனண்ட்ஸ்களாக கருதப்பட வேண்டும் என்ற விதி இருந்தாலும்கூட, விவசாயிகளுக்கு சாதகம் இல்லாத வகையிலே மற்ற நிலச்சுவாசந்தாரர்களும், டிரஸ்ட் சொத்தின் சொந்தக்காரர்களும் தங்களுக்கு அனுகூலமாக சட்டத் தைப் பயன்படுத்திக் கொள்ளக்கூடிய நிலைமை ஏற்பட்டிருக்கிறது. என்னுடைய பகுதியிலே பல விவசாயிகள் இதனால் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். இதைப்பற்றி நான் கனம் அமைச்சர் அவர்களிடத்திலும் சொல்லியிருக்கிறேன். அரசாங்கத்திற்கும் விண்ணப்பங்கள் அனுப்பியிருக்கிறோம். உள்குத்தகைதாரர்களை கல்டிவேடிங் டெனண்ட்ஸ்களாக ஆக்கிவிடலாம் என்று பப்ளிக் டிரஸ்ட் ஆக்டில் சொல்லப்பட்ட போதிலும், அவ்வாறு ஆக்கப்படவில்லை. லாக்குடி வட்டத்திலே சாத்தமங்கலம், மணக்கால், கொப்பாளி, தொங்கல் என்ற பகுதிகளிலே ஏழை விவசாயிகள் ஒரு அன்னதானச் சத்திரத்திற்குச் சொந்தமான நிலத்தை சாகுபடி செய்து வந்தார்கள். அப்பொழுது கோர்ட்டில் தாவா இருந்த காரணத்தால் சர்க்கார் ஒரு ரிசீவரை நியமித்தார்கள். அந்த ரிசீவர் கோர்ட்டிலேயே ஏலம் போடுவது வழக்கம். இரண்டு அல்லது மூன்று பேர் அந்த நிலத்தை ஏலத்தில் எடுத்து, உள்குத்தகைதாரர்களான ஏழை எளியவர்களுக்கு விடுவது வழக்கமாக இருந்தது. ஏலதார அதிக தொகைக்கு எடுத்தால் அதையும் ஏழை விவசாயிதான் கொடுக்கவேண்டும். தற்போது ஒரு விவசாயி 5 ஏக்கருக்கு மேல் குத்தகை சாகுபடி செய்யக்கூடாது என்று சட்டம் கொண்டு வந்ததனால், விவசாயிகளுக்கு நேரடியாக நிலத்தை அடைக்கின்ற முறையை ரிசீவர் மேற்கொண்டார். இதனால் ஏற்கனவே 20 அல்லது 30 ஆண்டுகளாக விவசாயம் செய்துவந்த விவசாயிக்குக் கொடுக்காமல் வேறு சில விவசாயிகளுக்குக் கொடுக்கின்ற நிலைமை ஏற்பட்டு விட்டது. அவ்வாறு 20 அல்லது 30 ஆண்டுகள் விவசாயம் செய்துவந்த விவசாயிகள் “நீங்கள் கேட்கிற குத்தகையை கொடுத்து விடுகிறோம், எங்களுக்கே நிலத்தை குத்தகைக்குக் கொடுங்கள்” என்று கேட்டதற்கு, “முடியாது” என்று சொல்லிவிட்டார்கள். உழைவதை

[திரு. அ. பெ. தர்மலிங்கம்] [19th November 1963]

நிலத்திலிருந்து வெளியேற்றக்கூடாதென்ற சட்டம் என்ன ஆயிற்று. அவர்கள் மீது வழக்கும் போட்டார்கள். ஏற்கனவே அவர்கள் தாசில்தாருக்கு ஒரு குத்தகை சீட்டும், நிலச்சுவான் தாருக்கு ஒரு குத்தகை சீட்டும் கொடுத்து, தங்களிடம் ஒரு குத்தகை சீட்டு வைத்து இருந்தாலும்கூட அவர்கள் விவசாயிகள் இல்லை என்று, சட்டத்தில் உள்ள ஓட்டை, உடைசல்களை தங்களுக்குச் சாதகமாக வைத்துக் கொண்டு வழக்குப் போட்டார்கள். கணக்குப்பிள்ளை அக்கம்பக்கம் நிலக்காரர்பூலம் நிரூபிக்கலாம் என்று சொன்னாலும்கூட ஒரு சில இடங்களிலே அவர்கள் அடங்கல் கணக்குகளை காட்டினாலும் ஒத்துக்கொள்வதில்லை. வேண்டாத வர்களாயிருந்தால் அடங்கல் கணக்குகளைக் காட்டுவது இல்லை. அதனால் தாங்கள்தான் விவசாயம் செய்கிறோம் என்று நிரூபிக்க முடியாத நிலைமை ஏற்படுகிறது. ஆகவே உள் குத்தகைதாரர்களை யெல்லாம் குத்தகைதாரர்களாக ஆக்கவேண்டியது அவசியம் என்பதை வலியுறுத்த விரும்புகிறேன். பரம்பரையாக பல்லாண்டு காலமாக சாகுபடி செய்து வந்தவர்கள் முன்பெல்லாம் குத்தகைச் சீட்டுகள் இல்லாமல்கூட சாகுபடி செய்து வந்தார்கள். அந்தக் காலத்திலே இம்மாதிரி சட்டங்கள் கிடையாது. “கண்டுமுதலில் கொஞ்சம் தள்ளிக் கொடுங்கள், சரியாக விளையவில்லை” என்று விவசாயி சொன்னால், நல்ல மிராசுதாரராய் இருந்தால் அதற்கு ஒப்புக் கொண்டு, பிறகு விளைந்தால் சேர்ந்து வாங்கக்கூடிய நிலைமை இருந்தது. ஆனால் சட்டம் வந்தபிறகு குத்தகைச் சீட்டு எழுதிக்கொடுத்தாலும் நிலக்காரர்கள் வாங்கக் மறுக்கும் நிலைமை இருக்கிறது. இதனால்தான் பரம்பரையாக சாகுபடி செய்கிறவர்கள், தாங்கள்தான் சாகுபடி செய்து வருகிறோம் என்று நிரூபிக்க முடியவில்லை. அதனால்தான் நிலக்காரர்களே நிரூபிக்க வேண்டுமென்று சொல்கிறேன். இப்பொழுது நான் கொடுத்திருக்கிற திருத்தம் என்னவென்றால் உள் குத்தகைதாரர்களை “குத்தகைதாரர்கள்” என்ற பட்டியலில் சேர்க்கவேண்டும் என்பதுதான். எதை வைத்துக் கொண்டு விவசாயிகள் தாங்கள் தான் சாகுபடி செய்தோம் என்பதை நிரூபிக்க முடியும்? அந்த வயலில் உழுத உழுவு மாட்டை ஓட்டிக் கொண்டு வருவார்களா? அல்லது உழுத கலப்பையைக்காட்டி இந்த வயலிலே இந்த கலப்பையால்தான் உழுதேன் என்று சொல்ல முடியுமா? மணியக்காரர்களை வைத்துக் கொண்டு நிரூபிக்கலாம் என்று சொன்னாலும்கூட சில இடங்களிலே முடியவில்லை. ஆகவே உள் குத்தகைதாரர்கள் எல்லோரையும் குத்தகைதாரர்களாக ஆக்க வேண்டும் என்கிற என்னுடைய திருத்தத்தை ஏற்றுக் கொள்ளும்படிக்கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

திரு. கோ. சி. மணி : தலைவர் அவர்களே, நண்பர் தர்மலிங்கம் அவர்கள் கொண்டு வந்து இருக்கிற இந்த திருத்தத்தை ஆதரித்து ஒரு சில வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன். உள் குத்தகைதாரர்களுக்கு இந்த பாதுகாப்புச் சட்டத்திலே பாதுகாப்பு அளிக்கப்படாமல் இருப்பதனால் ஏற்பட்டிருக்கின்ற நிலைமையை அவர்

19th November 1963] [திரு. கோ. சி. மணி]

கள் விரிவாக எடுத்துச் சொன்னார்கள். இந்த மன்றத்திலே இது சம்பந்தமாக ஒரு வினா எழுப்பியபோது, கனம் அமைச்சர் அவர்கள், உளுக்குத்தகைதாரர்கள் என்ற பெயரில் நிலத்திலிருந்து வெளியேற்றப்பட்டவர்கள் எத்தனைபேர் என்று கேட்டதற்கு, ஏறத்தாழ 3,000-க்கு மேற்பட்டவர்கள் வெளியேற்றப்பட்டிருக்கிறார்கள் என்று தெரிவித்தார்.

இதற்கு முன்னாலேயே இந்த மன்றத்திலே பல சட்டங்கள் இயற்றப்பட்டு இருக்கின்றன. அவைகளுக்கு விதிகளும் இயற்றப்பட்டு இருக்கின்றன. உச்ச வரம்பு சட்டத்திற்கும் பொது சொத்து பற்றிய சட்டத்திற்கும் விதிகள் இயற்றி இருக்கிறோம். இதில் எல்லாம் உட்குத்தகைக்காரர்கள் பாதிக்கப்பட மாட்டார்கள், பாதுகாப்பு அளிக்கிறோம் என்று உறுதி தந்து இருக்கிறார்கள். ஆனால் நடை முறையில் உட்குத்தகைக்காரர்கள் பாதிக்கப்பட்டு இருக்கிறார்கள். 1955-ல் கொண்டுவரப்பட்ட விவசாயிகள் பாதுகாப்பு சட்டத்தின் இரண்டாவது பிரிவின்படி உழவர்கள் யார் என்று உயர்நீதி மன்றம் விளக்கம் தந்து இருக்கிறது. உழவன் என்பவன் என்ன பயிரிடலாம்? எத்தனை ஆட்கள் வைத்திருக்கலாம் என்பதனை பொருத்ததேயன்றி அவனே வயலில் இறங்கி சாகுபடி செய்ய வேண்டிய அவசியம் இல்லை என்று கூறியிருக்கிறார்கள். அப்படிப்பட்ட ஒருவனை உழவன் என்று ஏற்றுக் கொள்ள முடியுமா என்று பார்க்க வேண்டும். உழவன் என்பதற்கு உண்மையான விளக்கம் காணவேண்டும். 1950-ல் அரசாங்கம் நிறுவிய ஒரு குழு தங்கள் அறிக்கையை 1956-57-ல் கொடுத்தது. அந்த அறிக்கையிலே யார் உழவன் என்பதற்கான விளக்கம் சுருக்கமாக கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. எவனுடைய வருவாயின் பெரும்பகுதி விவசாயக் கலியாக அமைந்திருக்கிறதோ அவனே உழவன் என்று கொள்ளப்படும். அப்படி உழவுத் தொழில்மூலம் பெருவாரியான கூலி அடைபவன்தான் உழவன் என்று கொள்ளப்பட வேண்டும். ஆனால் இந்த விளக்கப்படி விவசாயிகள் பாதுகாப்புச் சட்டம் அமுலாக்கப்படவில்லை. இன்றைக்கு ஒப்பந்தம் இல்லாத விவசாயி வெளியேற்றப்படும் அவை நிலைதான் இருக்கிறது. ஆகவே உட்குத்தகைதாரர்களுக்கும் சாகுபடிதாரர் என்ற நிலைமை அளிக்கப்பட வேண்டும். அரசாங்க குழுவே வெளியிட்ட அறிக்கைப்படி இவர்களும் உழவர்கள்தான். அந்த முறையில் இந்த திருத்தத்தை ஆதரித்து என் வார்த்தைகளை முடிக்கிறேன். வணக்கம்.

* திரு. செ. மாதவன் : தலைவர் அவர்களே, இந்த மூன்றாவது பிரிவுக்கு கொடுத்திருக்கும் திருத்தத்தை டெக்னிகல் பாயிண்டில் தள்ளிவிடலாம் என்று அமைச்சர் அவர்கள் யோசிக்கக் கூடாது என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். டெனன்ட் என்ற டெபலிஷனை முழுதும் மாற்றவில்லை என்றாலும் எழுத்தை மாற்றிக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். இந்த வாய்ப்பை பயன் படுத்திக்கொண்டு சப் லெஸியையும் லெஸியாக கருத அனுதாபத்துடன் இந்த திருத்தத்தை கவனிக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

12-00
noon.

[திரு. செ. மாதவன்] [19th November 1963]

சட்டத்தின் அமைப்பு, டெனண்டு என்பதன் விளக்கத்தின் மூலமாக எல்லா குத்தகைதாரர்களுக்கும் நன்மை அளிக்க வேண்டும் என்பதுதான் அரசாங்கத்தின் நோக்கம். ஆனால் அதற்கு மாறாக நம் உயர்நீதிமன்ற தீர்ப்புகள் அமைந்திருக்கின்றன. அரசாங்கத்தின் நோக்கத்தை ஒதுக்கி வைப்பதாக இருக்கின்றன. ஆகவே இந்த திருத்தத்தின் மூலமாக உள் குத்தகைதாரர்களும் சட்டத்தின் நன்மையை அடைய திருத்தத்தை ஏற்றுக் கொள்ள வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். இன்றைக்கு நாட்டிலே அதிகமாக உள் குத்தகைக்காரர்களே இருக்கிறார்கள் என்பதை கவனத்தில் கொண்டு, இந்த வாய்ப்பை பயன்படுத்திக் கொண்டு சப்லெஸியும் லெஸி ஆவான் என்று செய்து விவசாயிகளுக்கு நன்மை அளிக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

கனம் திரு. வெ. ராமைய்யா : சபாநாயகர் அவர்களே, கனம் அங்கத்தினர் மாதவன் அவர்கள் கடைசியில் பேசும்போது இந்த திருத்தத்தில் இருக்கக்கூடிய சங்கடத்தை உணர்ந்து பேசினார்கள். இந்த சந்தர்ப்பத்தில் பொது டெபனிஷனை மாற்றி அமைக்க வகையில்லை. அது பொது ஆக்டை கட்டுப்படுத்தாது. இன்றைக்கு இந்த சட்டத்தை புதிதாக வந்த பகுதிக்கு விஸ்தரிப்பு செய்கிறோம். அங்கத்தினர்கள் சப்லெஸிகளும் இருக்கக்கூடிய சங்கடங்களைப்பற்றி சொன்னார்கள். அவற்றைப்பற்றி அரசாங்கம் பரிசீலனை செய்து இது சம்பந்தமாக என்ன செய்ய வேண்டும் என்று அரசாங்கம் கவனிக்கும் என்று இந்த சந்தர்ப்பத்தில் சொல்லிக் கொண்டு இந்த திருத்தத்திற்கு இடம் இல்லை, திராவிட முன்னேற்ற கழகத்தைச் சேர்ந்த திரு. தர்மலிங்கம் அவர்கள் திருத்தத்திற்கு திரு. மாதவன் அவர்களே பதில் சொல்லியிருக்கிறார்கள் என்பதனால் அவர்கள் திருத்தத்தை வலியுறுத்த மாட்டார்கள் என்று நினைக்கிறேன்.

திரு. செ. மாதவன் : ஆன் எ பாயிண்ட் ஆப் இன்பர்மேஷன், சார். கனம் அமைச்சர் அவர்கள் சப்லெஸிக்கும் இந்த சட்டம் பொருந்தும் என்று ஒப்புக் கொள்ளுகிறார்களா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

திரு. அ. பெ. தர்மலிங்கம் : அமைச்சர் அவர்கள் பிறகு அனாத பத்தோடு கவனிக்கிறேன் என்று சொல்லுவதால் என் திருத்தத்தை நான் வலியுறுத்த விரும்பவில்லை.

MR. SPEAKER : What is the technical point? Can the hon. Member amend the original Act by an amendment to this amending Act?

The amendment was, by leave, withdrawn.

Clause 3 was put and carried.

Clause 4 was put and carried.

19th November 1963]

Clause 5.

MR. SPEAKER : The question is—

“ That clause 5 do stand part of the Bill.”

* திரு. செ. மாதவன் : கனம் தலைவர் அவர்களே, இந்த ஐந்தாவது பிரிவிலே, 2-வது பிரிவு ஆந்திர சட்ட மன்றம் இயற்றிய ஒரு சட்டத்தை ரிபீல் செய்கின்ற அளவில் இருக்கிறது. நம்முடைய அரசியல் அமைப்புச் சட்டம் 245-வது பிரிவுப்படி நம்முடைய மாநிலத்திற்குரிய சட்டத்தை இயற்றிக்கொள்ள நமக்கு உரிமை கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால் இன்னொரு மாநிலத்தில் இயற்றப்பட்ட சட்டத்தை இந்த மன்றம் ரிபீல் செய்வதற்கு உரிமை இருக்கிறதா என்பதைப்பற்றி நான் அமைச்சர் அவர்களிடத்தில் விளக்கம் பெற விரும்புகிறேன். காரணம் அரசியல் அமைப்புச் சட்டத்தில் 245-ஆவது பிரிவில் “ The legislature of a State may make laws for the whole or any part of the State ” என்று நமக்குச் சட்டமியற்ற உரிமை கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. இந்த மாநிலத்திற்கு உட்பட்ட பகுதிகளுக்குத்தான் சட்டமியற்றலாம் என்று இருக்கிறதே தவிர ரிபீல் செய்வதற்கு உரிமை இல்லை. அப்படிச் செய்கின்ற அளவில் இந்தப் பிரிவு அமைந்திருப்பதால் இது அரசியல் அமைப்புச் சட்டப்படி செல்லுமா என்பதை கனம் அமைச்சர் அவர்கள் ஆலோசனை செய்து தெரிவிக்கவேண்டுமென்று நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

கனம் திரு. வெ. ராமைய்யா : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, கனம் அங்கத்தினர் ஒரு சிறந்த வக்கீல். நடைமுறையில் இருக்கக்கூடிய சட்டத்தைத்தான் ரிபீல் செய்கிறோம். ஆந்திரப் பகுதியில் இருக்கக்கூடிய சட்டத்தை ரிபீல் செய்ய முடியாது. இங்கு இருக்கக்கூடிய நமது எல்லைக்குள் இருக்கிற ஒரு பகுதிக்குத் தான் ரிபீல் செய்கிறோம். இதில் எவ்வித ஆட்சேபனையும் இல்லை.

Clause 5 was put and carried.

Clause 1 and the Preamble were put and carried.

THE HON. SRI V. RAMAIAH : Mr. Speaker, Sir, I move—

“ That the Madras Cultivating Tenants' Protection and Payment of Fair Rent (Extension to Added Territories) Bill, 1963 (L.A. Bill No. 23 of 1963), be passed.”

MR. SPEAKER : The question is—

“ That the Madras Cultivating Tenants' Protection and Payment of Fair Rent (Extension to Added Territories) Bill, 1963 (L.A. Bill No. 23 of 1963), be passed.”

The motion was put and carried and the Bill was passed.